

Ebergőc – Orchidea tanösvény

VÉDETT NÖVÉNYFAJOK BEMUTATÁSA II.

EGYÉB KOSBORFAJOK:

Az Ebergőci-lápréten az ujjaskosborokon kívül több más kosborfaj egyedei is előfordulnak. A meglehetősen tág tűrésű vitézkosbor (*Orchis militaris*,¹ nevét a lovagi sisakra emlékeztető lepléről kapta) a nemesnyaras telepítés kiritkult részein él kis számban (a faj itt valószínűleg túlélte a nyár telepítését, s nem utólag került a területre). A két tőálló leveléről könnyen felismerhető békakonty (*Listera ovata*) a nedvesebb rétfoltokon és cserjés-fás részeken egyaránt előfordul, a számára kedvező csapadékos években akár száz példány is virágozhat a területen, a szintén két levelű, de fehér virágú kétlevelű sarkvirág szintén a füzes és nyaras területrészen figyelhető meg legkönnyebben. A mocsári nőszőfű (*Epipactis palustris*) a nem kaszált, magassásos területrészekben terjedőben van, állománya a megfigyelések kezdete óta fokozatosan erősödik. A védett területen megtalált két további kosborfaj (*Cephalanthera* spp., fehér és piros madársisak) nem igazán réti kötődésű, mindkettőnek csak néhány egyede bukkant fel a rét körüli facsoportok és cserjések alatt.

Buglyos szegfű (*Dianthus superbus*)

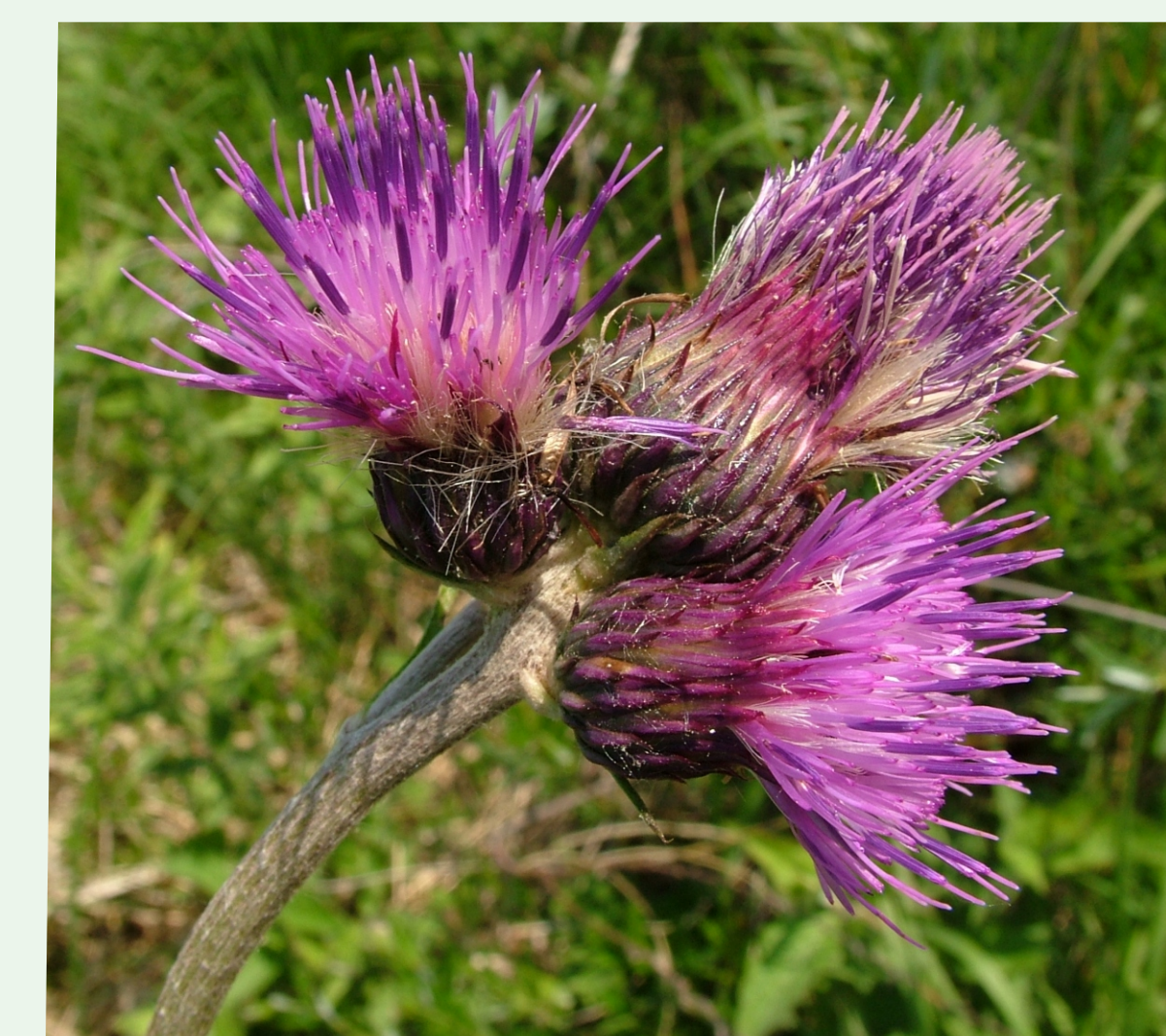
Sallangos (mélyen tagolt) szirmai az egyik legszebb vadon élő hazai szegfűfajjává teszik – érdekes módon azonban csak virágzáskor feltűnő, nyugalmi időszakban szinte észrevehetetlenek fűszerűen vékony levelei. Ligetes erdőkben és réteken él az országban, a Dunántúlon az elmúlt évtizedekben rendkívül megritkult (korábbi Sopron környéki gazdag állományai például kivétel nélkül eltűntek). Az ebergőci rét kékperjéseiben néhány tucat tő él.

Kornistárnics (*Gentiana pneumonanthe*)²

Későn, nyár végén-kora ősszel virágzó színpompás növényfaj, amely a tárnicsok fajgazdag, de hegyvidéki kötődésű családjából szinte egyedüli fajként ereszkedik le az alföldek pereméig. Amíg virágai nem láthatók, vékony levelei miatt könnyen elbújik a füves-sásos aljnövényzetben. Nem csak botanikai jelentősége nagy, tápnövénye több védett rovarfajnak, így döntően meghatározza azok előfordulását is.

Bozontos kutytej (*Euphorbia villosa*)

Csermelyaszat (*Cirsium rivulare*)

VÉDETT SÁSFÉLÉK:

Bár a sásfélék (a fehér gombócként virágzó gyapjúsások kivételével) általában nehezen észrevehető és megismerhető, fűszerű növények, egyes fajok nagy természetvédelmi jelentőségűek, mivel csak a legjobb állapotú, érintetlen élőhelyfoltokon maradnak meg. Az Ebergőci-lápréten a lápi sás (*Carex davalliana*) kis zsombékjait egyre kisebb területen lehet megtalálni, de még szép állományában gyönyörködhetünk. A rostostövű sás (*Carex appropinquata*) nagyobb termetű, zsombékos faj, csupán néhány példányban maradt meg a terület keleti szélén. A széleslevelű gyapjúsás (*Eriophorum latifolium*) a lápi sás egyik kis állományrészén fordul elő, a nádasodás erősödése miatt sajnos a lápréten nem minden évben virágzik.

